

PRO VEDOUCÍ KROUŽKŮ

Jak vypadá ježek ví snad každé malé dítě. Známe ho z pohádek a malovaných obrázků, kde s jablíčkem na zádech spokojeně běhá pod stromy ve spadaném listí.

Jak je to ale s ježkem doopravdy?

Kdy a kde jsou ježci skutečně spokojeni a proč bychom měli chtít ježka bytovaného na naší zahradě?

Tak hezky popořádku.

Na našem území žijí dva druhy ježků: ježek západní a ježek východní.

Jak je poznáme? Ten západní má bodliny úhledně srovnané jedním směrem, zatímco ježek východní má bodliny jakoby rozčuchané, neuspořádané, trčící do všech stran. A kdo by chtěl mít jistotu, bezpečným rozlišovacím znakem je počet bodlin. Ježek východní má bodlin asi 6000, ježek západní jich má o 1000 více. Ale kdo by se s tím počítal? Natož když víme, že chování i potřeby mají oba druhy velmi podobné.

Ježek patří do řádu hmyzožravců. Z toho je tedy zřejmé, že jablíčko na zádech mu radost neudělá a tento výjev patří opravdu jen do pohádky. Ve skutečnosti jsou hlavní potraviny ježků bezobratlí; drobní brouci, larvy hmyzu, slímáci, žížaly, ale také třeba menší hraboši, žáby, hadi a vejce ptáků hnízdících na zemi. Rostliny

HOMEK PRO JEŽKY

a plody pojídá ježek jen příležitostně.

Ježci jsou aktivní hlavně po setmění a za jednu noc dokáže jeden dospělý ježek spořádat až 120 g potravy, 120 g hmyzu a slímáků. Proč tedy chtít ježka na zahradě, je snad už jasné.

Jak ježka na zahradu přilákat?

V první řadě musí mít ježci možnost se na naši zahradu dostat. Betonové zdi a neprostupné drátěné ploty jsou pro ježky samozřejmě zásadní překážkou. Pokud naši zahradu od sousedů nedělí živý plot nebo alespoň plot laťkový, kterým se může ježek snadno protáhnout, musíme na několika místech v plotě udělat malé vstupní otvory.

Když už k nám ježek může přijít, musíme mu na zahradě připravit podmínky, které ho u nás udrží.

Důležitým prvkem je vhodný

úkryt. Stačí hromada listí a větvi na suchém, klidném a stinném místě. Ježek zde bude schovaný přes den a pokud se mu skrýš bude líbit, může v ní i přezimovat anebo dokonce zde vyvést své mladé. A to chceme.

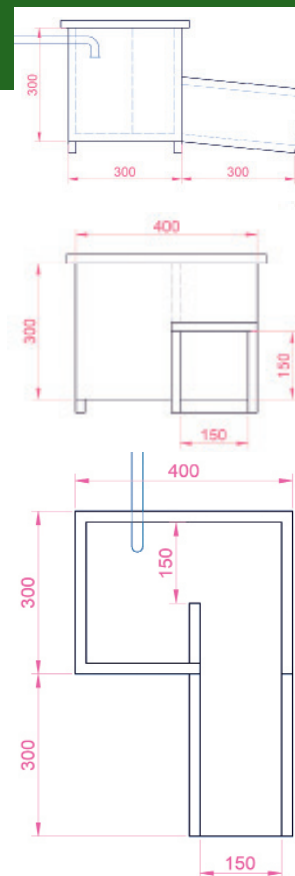
Pro zvýšení komfortu, a především pro ježkovo bezpečí, můžeme pro jeho ubytování vyrobit speciální domek „ježkovník“.

Domek pro ježky má své opodstatnění hlavně v pomoci s přezimováním ježků. Zima je pro ježky totiž velmi náročná a téměř polovina z nich zimu nepřežije.

Jak na to?

Ježkovník vyrobíme z nejméně 2 cm silných prken. Domek musí mít rozměry alespoň 30x40 cm a měl by být asi 30 cm vysoký.

Do obytné komůrky vedeme prodloužený vchod, který je 15

Střešku opatříme lepenkou proti zatékání a celý domek zvenku dobře natřeme, čímž prodloužíme jeho životnost. Vnitřní prostor však ponecháme bez nátěru a z 1/3 ho vystelíme suchou trávou, slámou, listím nebo hoblinami.

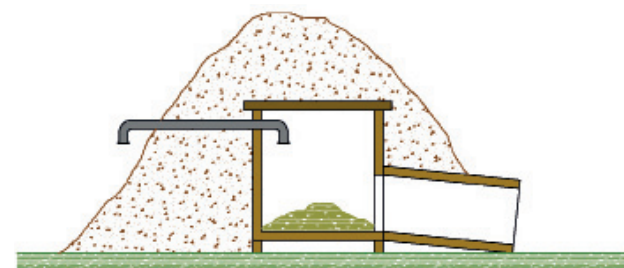
Pro odvod vlhkosti a pro zajištění větrání ze zadní strany vyvedeme trubku, na jejíž konce upevníme drátěnou síťku.

Hotový ježkovník zabudujeme na místo, kde nebudou jeho obyvatelé rušeni a vystaveni nepříznivému počasí. Nejlepším místem je tichý kout, pod živým plotem nebo v keři. Ježkovník zde zasypeme vrstvou listí a zaskládáme větvemi, tak

aby zůstal přístupný jen vchod a vyústění větrací trubky. Toto zakrytí je důležité, aby ježkovník v zimě nepromrzal.

Ježci si obvykle takto přichystané místo najdou sami. Šanci na jeho nalezení však můžeme zvýšit nějakou dobrotou, kterou ježkům umístíme před vchod. Ostatně i samotné přikrmování ježků je velmi užitečná pomoc, zejména na podzim, kdy si ježci musí vytvořit dostatek tukových zásob na přečkání zimy.

Do misky, ne na holou zem, jim můžeme předkládat syrové na kousky nakrájené netučné hovězí a drůbeží maso, vařenou nesolenou rýži, ovesné vločky, vejce, kvalitní psí nebo kočičí granule a konzervy. Urcitě ale nikdy ježkům nedávejte jídla tučná, kořeněná nebo solená. Nevhodné je také vepřové maso, vařené nebo pečené, mléko i jogurty. Důležitý je přístup k čisté vodě.

připravil Stanislav OŠŤÁDAL